

Det forventes bl.a., at der vil blive fastsat regler om kommunernes og statens samarbejde om indledning af en sag om klassificering, ligesom det forventes, at den stedlige kommune, hvor et skib er beliggende vil være ansvarlig for at indhente de papirer (herunder skibets stabilitetsbog), der rummer oplysningerne om skibets egenvægt.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler for myndighedernes underretning til de berørte parter om indledningen af en sag.

Det bemærkes, at der med »anden overdragelse« menes overdragelsessituationer, der kan sidestilles med et ejerskifte – herunder eksempelvis sale-and-lease-back, udlejning, vederlagsfri overdragelse som udtryk for gavmildhed, arv eller andre situationer, hvor ejendoms- og/eller råderetten overgår til en anden og hvor myndighederne vurderer, at der er tale om anvendelse af disse øvrige overdragelsesformer, for at omgå de fremtidigt administrativt fastsatte regler om underretning om overdragelse mv.

Med forslaget til § 45 b, stk. 3, foreslås indført en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om en særlig underretningsforpligtelse for sælgeren, køberen eller eksportøren af et skib. Det foreslås således, at køberen, sælgeren eller eksportøren af et skib forpligtes til at underrette den kompetente kommune, hvor skibet er beliggende, om at det pågældende skib er solgt eller forventes eksporteret med angivelse af skibets fremtidige destination og formål.

Med forslaget til § 45 b, stk. 4, foreslås indført en hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om, at et skib, der påtænkes eksporteret til en destination uden for EU/EØS, ikke må eksporteres, førend der er truffet afgørelse om, hvorvidt skibet må anses som affald efter den til hver tid gældende bekendtgørelse om affald.

Der forventes fastsat regler om, at eksportforbudet indtræder, når myndighederne har meddelt, at de vil vurdere, hvorvidt skibet skal klassificeres som affald.

Bestemmelsen vil således være relevant i de situationer, hvor myndighederne vurderer, at skibets alder, destination og stand mv., tilsiger, at der skal foretages en vurdering af, hvorvidt skibet må klassificeres som affald.

Ad § 45 c

Med forslaget til § 45 c, foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om en oplysningspligt for sælgere eller købere samt andre implicerede aktører, herunder eksportører eller mæglere, der kan besidde en konkret viden om en genstands videre færd.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der i forbindelse med forskellige genstande har vist sig problemer i

forhold til afgørelsen af, om en genstand skal klassificeres som affald, herunder især brugt elektrisk og elektronisk udstyr, brugte biler og ophugningsmodne skibe. Problemerne er typisk opstået pga. manglende eller mangelfulde oplysninger fra sagens parter.

Bestemmelsen er formuleret generelt, men bemyndigelsesbestemmelsen tænkes i udgangspunktet alene anvendt i forbindelse med særlige affaldsfraktioner (f.eks. brugt elektrisk og elektronisk udstyr, brugte biler og ophugningsmodne skibe), hvor der ofte er begrundet tvivl om intentionerne om genstandenes videre færd. Det er meningen, at myndighederne får mulighed for at stille krav om yderligere oplysninger til brug for afgørelsen af, hvorvidt en given genstand skal klassificeres som affald.

Ved en afgørelse af, om en genstand skal klassificeres som affald, vil der altid være tale om en konkret vurdering. Oplysningspligten skal således anvendes for at sikre, at sagen bliver tilstrækkeligt belyst forud for en afgørelse. Såfremt en køber eller sælger nægter at medvirke, vil dette naturligt indgå som et indicium for, at der er tale om en situation, hvor parten ikke ønsker sagen tilstrækkeligt oplyst, da en tilstrækkelig oplyst afgørelse sandsynligvis vil være til ugunst for parten. Dette er dog ikke i sig selv tilstrækkeligt til at træffe afgørelse om, at en genstand er affald. En afgørelse, der medfører, at en genstand skal klassificeres som affald, skal baseres på andre oplysninger eller indicier for, at dette er tilfældet.

Reelt vil der foregå en sagsbehandling, hvor den kompetente myndighed meddeler sælgeren, køberen eller eksportøren af en genstand, at myndigheden vil indlede en sagsbehandling om, hvorvidt genstanden skal klassificeres som affald. Herefter vil parten blive anmodet om for sagen relevante oplysninger, og herefter vil myndigheden på baggrund af de fremkomne oplysninger træffe afgørelse om genstandens klassificering.

Myndighederne har i flere situationer oplevet, at afgørelsen om klassificering af en genstand har været besværliggjort af parternes modvilje i forhold til sagens oplysning. Dette har eksempelvis været tilfældet med brugt elektrisk og elektronisk udstyr, brugte biler og ophugningsmodne skibe.

I situationen med salg af skibe er problemet, at der vil være nogle oplysninger, der er tilgængelige, som kan pege i retning af, at affaldsdefinitionens betingelser om »agter at skille sig af med« må anses som opfyldt, men på den anden side kan disse oplysninger om eksempelvis alder og destination sjældent alene lægges til grund for en klassificering af et gammelt skib som affald.